

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-212/15

ENEFI Energiahatékonysági Nyrt
versus

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul Mureș)

Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Maksejõuetusmenetlused – Määrus (EÜ) nr 1346/2000 – Artikkel 4 – Liikmesriigi õigusnormides ette nähtud mõju selliste nõuete suhtes, mida ei ole maksejõuetusmenetluses sisse nõutud – Kaotamine – Nõude maksuõiguslik laad – Mõju puudumine – Artikkel 15 – Mõiste „poolleliolevad kohtuasjad“ – Täitemenetlused – Väljajätmine

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu otsus (viies koda), 9. november 2016

1. *Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Maksejõuetusmenetlused – Määrus nr 1346/2000 – Kohaldatav õigus – Mõiste – Menetluse algatanud liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette mõju nõuete suhtes, mida ei ole maksejõuetusmenetluses sisse nõutud – Hõlmamine – Nõude maksuõiguslik laad – Mõju puudumine*

(Nõukogu määrus nr 1346/2000, artikkel 4)

2. *Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Maksejõuetusmenetlused – Määrus nr 1346/2000 – Menetlusnormid – Nõuete esitamise tähtaeg – Siseriikliku õiguse kohaldamine – Tingimused – Võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtete järgimine*

(Nõukogu määrus nr 1346/2000)

3. *Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Maksejõuetusmenetlused – Määrus nr 1346/2000 – Maksejõuetusmenetluse mõju poolleliolevatele kohtuasjadele – Mõiste „poolleliolevad kohtuasjad“ – Täitemenetlused – Väljajätmine*

(Nõukogu määrus nr 1346/2000, artikli 4 lõike 2 punkt f ja artikkel 15)

1. Määruse nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamisalasse kuuluvad selle liikmesriigi õigusnormid, kelle territooriumil maksejõuetusmenetlus on algatatud, mis näevad selles menetluses mitteosalenud võlausaldaja suhtes ette, et ta kaotab õiguse nõuda nõue sisse teises liikmesriigis, või et selle nõude täitemenetlus teises liikmesriigis peatatakse.

Määruse nr 1346/2000 artikli 4 lõikest 1 tuleneb, et kui selles määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse maksejõuetusmenetluse ja selle mõju suhtes menetluse algatanud riigi seadust (*lex fori concursus*). Kuigi selles osas vastab tõele, et määruse nr 1346/2000 artikli 4 lõige 2, mis sisaldab *lex fori concursus*'e kohaldamisalasse kuuluvate teemade loetelu, ei maini konkreetselt võlausaldajaid, kes maksejõuetusmenetluses ei osalenud, ning seega asjaomase menetluse või selle lõpetamise mõju niisuguste võlausaldajate õigustele, ei ole sellegipoolest kahtlust, et ka seda mõju tuleb hinnata

kõnealuse *lex fori concursus*'e alusel. Tõlgendus, mille kohaselt määrab *lex fori concursus* kindlaks maksejõuetusmenetluse – eelkõige kompromissiga – lõpetamise mõju ja võlausaldajate õigused lõpetamise järel, kuid ei määra kindlaks mõju selles menetluses mitteosalenud võlausaldajate õigustele, võib tõsiselt kahjustada nimetatud menetluse tõhusust.

Kuna registreerimata nõuete kaotamine on põhimõtteliselt lubatud, siis peaks määrus nr 1346/2000 *a fortiori* lubama ka *lex fori concursus*'e normi, mis pelgalt peatab nende nõuete täitemenetluse. Sellega seoses ei ole tähtsust sellel, et nõue, mida nõutakse täitemenetluse teel sisse mõnes muus liikmesriigis kui riik, kelle territooriumil maksejõuetusmenetlus on algatatud, on maksunõue. Määruse nr 1346/2000 sätteid ei anna nimelt muude liikmesriikide maksuhaldurite kui menetluse algatanud riik nõuetele eelisseisundit selles mõttes, et neid saaks sisse nõuda täitemenetluse teel isegi pärast maksejõuetusmenetluse algatamist.

(vt punktid 17, 20, 22, 29, 36, 40, 41 ja resolutsiooni punktid 1 ja 2)

2. Kuna määrusega nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta ei ühtlustata tähtaegu, mis on kehtestatud nõuete esitamiseks määruse kohaldamisalasse kuuluvates maksejõuetusasjades, siis tuleb iga liikmesriigi õiguskorras need kehtestada menetlusautonoomia põhimõttest lähtudes, kuid siiski nii, et asjaomased eeskirjad ei oleks vähem soodsad kui siseriikliku õiguse kohaldamisalasse kuuluvaid sarnaseid olukordi reguleerivad eeskirjad (võrdväarsuse põhimõte) ega muudaks liidu õigusega antud õiguste teostamist tegelikult võimatuks või ülemäära keeruliseks (tõhususe põhimõte).

(vt punkt 30)

3. Täitemenetlused ei kuulu määruse nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta artikli 15 kohaldamisalasse. Seda sätet tuleb nimelt tõlgendada koostoimes määruse nr 1346/2000 artikli 4 lõike 2 punktiga f, mis eristab pooleliolevaid kohtuasju muudest konkreetsete võlausaldajate algatatud menetlustest. Seega reguleerib maksejõuetusmenetluse mõju muudele konkreetsete võlausaldajate algatatud menetlustele kui pooleliolevad kohtuasjad igal juhul ainult *lex fori concursus*. Nõude sundtäitmisele suunatud menetlused kuuluvad aga viimati nimetatud kategooriasse.

(vt punktid 32 ja 35)